

Tre bidrag kommenterer på forskellig vis den aktuelle pædagogiske og skolepolitiske diskussion:

Finn Held sammenholder Sophias debathæfte "Alle børns folkeskole – alternative elementer til folkeskolereformen" med aftalen om folkeskolen. Men aftalen svarer af gode grunde ikke på Sophias spørgsmål. Aftalen rummer en videreførelse af den skolepolitik, der har været ført siden den borgerlige regering kom til magten 2001. Hvad er regeringen og dens støttepartiers svar på de spørgsmål, Sophia stiller til de politiske beslutningstagere?

Steen Nepper Larsen fremsætter en række kritiske kommentarer til John Hatties nyeste bog *Synlig læring – for lærere*. Han konstaterer, at uddannelsesplanlæggere og uddannelsespolitiske aktører står i kø for at få andel i, markedsføre eller trække på Hatties budskaber. Men der er flere blinde punkter i Hatties bog, og inden Hattie-feberen rammer os for alvor, må vi fremvise og drøfte disse i de pædagogiske offentligheder.

Erik Sigsgaard fastslår, at alle børn vil gerne lære at læse, og de har krav på det, for uden at kunne læse er man for alvor ekskluderet. Men hvad er det allervigtigste? Er det ikke at opleve mening, at blive set og hørt og anerkendt, at knytte venskaber, at gøre det, man brænder for, at have arbejdsro, at læreren laver sjov. Og hvor lærer børnene mest, i skolen eller på fritidshjemmet? Hvad er det vigtigt at lære?